

[Bakholt]

skal gøres noget ved det. Vi ønsker ikke at dalre videre med det nuværende system, hvor fradragsfiduser, nye som gamle, vokser videre, og hvor vi må konstatere, at skattegrundlaget udhules, således at byrderne væltes ned på de økonomisk svagere grupper. Det er der ført beviser for ved adskillige lejligheder, og dokumentationen for noget sådant er til stede. Derfor har vi igen fremsat vores forslag, der har til hensigt at gøre systemet enklere end det, vi har i dag, og med en anden og en bedre byrdefordeling end den, vi kender i dag, for den er skæv, som vi også har fået dokumenteret ved adskillige regnestykker i skatte- og afgiftsudvalget.

Systemet skal også begrænse interessen i og muligheden for skattespekulation, for det må bekæmpes, og det kan også gøres. Ligeledes må den nuværende skattemæssige præmiering af gældsstiftelse for de bedrestillede høre op.

Disse målsætninger er opfyldt i vores forslag til folketingsbeslutning. Hvis vi f.eks. skal begrænse noget af den skattetænkning, der finder sted, er det nødvendigt, at vi ser på fradragsmulighederne. Rentefradraget er det største af samtlige fradrag, og det er urimeligt, at de største indtægter har den største fordel derved. Derfor ønsker vi reglerne ændret således, at værdien af fradragene er den samme, uanset om man har en stor eller lille indkomst.

Vort forslag vil være et væsentligt bidrag til en nødvendig sanering af den nuværende økonomiske situation, hvor man vil fremme opsparing, investeringer og beskæftigelse. Forslaget har en indre økonomisk sammenhæng; vi har lagt megen vægt på at skaffe penge dér, hvor vi foretager omfordelinger, og derfor har vi ikke lovet folk skattelettelser.

Som en nydannelse i vores forslag denne gang er der en skattelettelser for børnefamilierne, idet vi foreslår, at en del af det statslige personfradrag for hjemmeboende børn under 18 år skal kunne overføres til nedbringelse af forældrenes skat. Herved retter vi op på børnefamiliernes økonomiske vilkår, som under de seneste års sparepolitik er blevet forringet, og samtidig letter det tilpasningen til den fradragsbegrænsning, som er indeholdt i forslaget, og det betyder, at den overgangsperiode, vi må operere med, kan gøres kortere.

Vi har i selve beslutningsforslaget anført nogle eksempler på konsekvenserne af at gennemføre forslaget, og de viser også helt klart, at der vil ske en mere rimelig fordeling af skattebyrden. Det betyder også, at de allerhøjeste indkomster ikke får de muligheder for at fradrage sig ud af progressionen, som de hidtil har haft. Det vil ramme ca. 12 pct.; resten vil komme ind under proportionalstrækket.

Jeg håber, der er tilstrækkelig politisk vilje til, at der bliver gjort noget ved det. Vi vil ikke nøjes med ord, men kræver nu handling. Det, vi har brug for, er ikke redegørelser, som kun har ét eneste formål, nemlig at trække tiden ud; det er konkret lovinitiativ, konkret handling, vi skal have.

Hagen Hagensen (KF):

Dette forslag er en genganger, men det er denne gang udbygget med noget, som jeg synes det er værd at drøfte, nemlig børnefamilierne, som nys blev nævnt. Om det så er den rette måde, det er gjort på, kan vi komme tilbage til senere.

Men der er også mange ting i dette forslag, som vi ikke kan tage del i, og fremfor at gentage, hvad der tidligere er sagt, vil jeg for en gangs skyld nøjes med at henvise til, hvad jeg har sagt før: Folketingstidende 1983-84, 1. samling, sp. 1710. Der er for mig ikke meget i dag at føje til de ting, vi sagde dengang. Også dengang kunne jeg for resten henvise til, hvad jeg tidligere havde sagt om lignende forslag.

Jeg synes dog, der er grund til at hæfte sig ved en enkelt ting, nemlig at en gennemførelse af dette forslag fra socialdemokratiet vil betyde en væsentlig skattestigning for ganske mange. Det vil også give en ændret byrdefordeling, som jeg hverken synes er rigtig eller rimelig. Vi er i disse år sådan stillet, at vi ikke kan komme igennem med de skattelettelser, vi gerne ville, men vi kan da prøve på i hvert fald ikke at give skatteskærpselser, og det vil jeg gerne understrege her.

Jeg er enig med skatteministeren i, at det vil være rimeligt at afvente videre drøftelser, indtil vi ser, hvad der kommer fra ministerens side, og vi ved jo, der meget snart kommer en skatteredegørelse, som vel netop vil kunne danne grundlag for den videre drøftelse. Forholdet er jo, at dette forslag, socialde-